

PĖSČIŪJŲ TILTŲ PER NEMUNO UPĘ NUO ALEKSOTO IKI SALOS IR NUO SALOS IKI KARALIAUS MINDAUGO PR., KAUNE PROJEKTO KONKURSAS

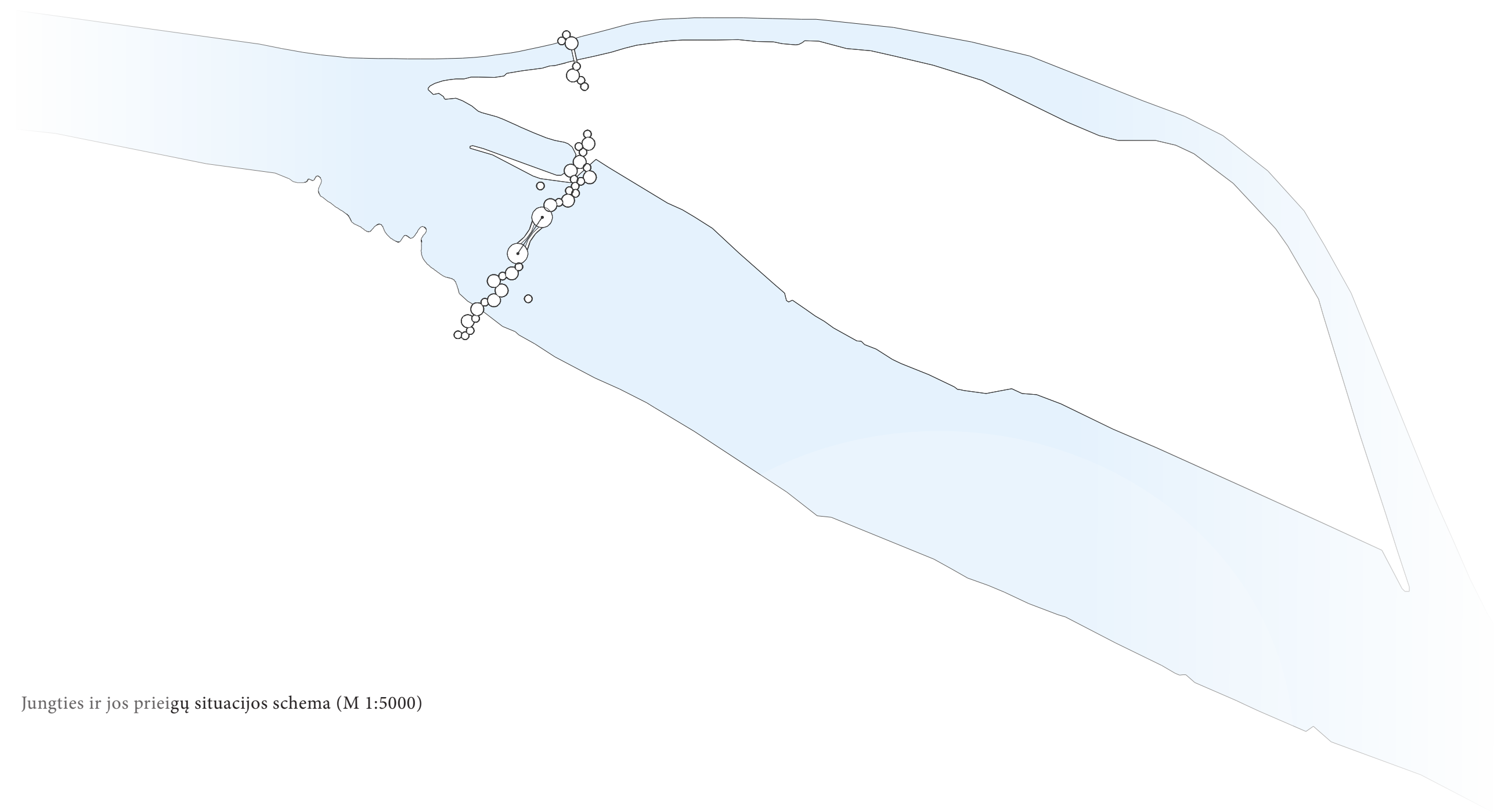
Aiškinamasis raštas

Fikcija yra laikoma prielaida, kad nesant tam tikriems dalykams, jie laikomi įvykusiai, realiais. Fikcijoje veikia idėjos, grindžiamos abstrakčiais įvaizdžiais, kurie savo ruožtu gali sujungti tai ką regime sapnuose, gyvenimo ne-realumą, neįmanomybę su tuo kas yra tikrovėje. Dar nepastatyta M. K. Čiurlionio koncertų salė ir Nacionalinis mokslo ir inovacijų centras, o Kairiajame Nemuno krante pėstiesiems nėra ką veikti. Urbanistinė situacija dar nėra subrendusi projektuojamai fizinei jungčiai per Nemuno upę. Todėl urbanistinis integralumas kuriamas ir vertinamas ne objektyviomis kokybinėmis charakteristikomis, o prielaidomis. Šiuo konkrečiu atveju manome, kad numatomos Jungties įtaka Kauno miesto centrinės dalies, Nemuno salos, Aleksoto urbanistinio integralumo užtikrinimui, bus niekinė, jei nebus sukurtas kultūrinis kraštovaizdžio objektas.

Fikcijos sudaro galimybes stebėti ir vertinti pasaulį iš begalybės nuotolio. Užduota suprojektuoti didelę jungtį, kuri savo dydžiu maždaug atitinka atstumą nuo Rotušės aikštės iki Laisvės alėjos. Tai ištisa kompozicija su savo užuomazga, veiksmu, kulminacija ir atomazga. Svarbu suprasti, kad jungtis per Nemuną tai ne tik funkcinis ryšys tarp atskirų miesto dalių tai ne atstumas tarp taško A ir taško B, kurį reikia įveikti greičiausiai ir trumpiausiu būdu. Kad fikcijos taptų realybe, kad jungtis „veiktų“, ji pati turi tapti traukos objektu. Jungtis turi būti tokia, kad pėstiesiems ir dviratininkams būtų svarbu ir įdomu ne pereiti tiltą, bet eiti juo, sustoti, pabūti, stebėti senamiestį ar tekančią vandenį. Tiltas turi užburti ir įtraukia į mėgavimosi sferą, o architektūrinis sumanymas pirmiausia būti originalus idėjų lygmeny, todėl ieškoma ne tik tiltų fizinės originalios meninės išraiškos ir racionalaus konstruktyvinio sprendimo, bet mentalinių jungčių tarp mokslo ir sapnų, meno ir gamtos, poezijos ir vandens, muzikos ir debesų ir t.t....

Prie aplinkos dera idėjų universalumas, o prie Nemuno salos ir Aleksoto – poetinis grožis. Fikcijos išsiskiria ypatinga vaizduotės galia bei menine įtaiga, Jungtis gali būti suprasta kaip gyvenimo mįslės metafora. Sapno įvaizdžiai generuoja architektūrinius bei funkcinius sprendimus. Aplinkos tvarkymo elementų dizaino idėjos pasižymi sprendinių subalansuotumu, naujų technologijų, medžiagų, architektūrinių, urbanistinių sprendimų panaudojimu, formos tobulumu, stiliaus tikslumu, minties aiškumu. Ieškant geriausio tiltų spalvinio ir apšvietimo sprendimo pasitelktas vandens kaip veidrodžio įvaizdis – kaip menamų tapatybių atspindys.

Fikcijoje susipina gryno intelekto ir sapnų pradai, iš kurių išsirutulioja keisto ir paslaptingo siužeto pėsčiųjų ir dviratininkų eismui skirta jungtis – tiltai per Nemuno upę Kaune ties Nemuno salos vakariniu krantu, nuo Aleksoto iki salos ir nuo salos iki Karaliaus Mindaugo prospekto.

Jungties ir jos prieigų situacijos schema (M 1:5000)

